

Het profiel van Egbert Schep

Naam:

Egbert Schep

Beroep:

Paardenhandelaar

Heb je spijt dat je jouw Voltaire-zoon Ninko H, de uiteindelijke kampioen van de hengstenkeuring, al voor de kampioenskeuring had verkocht?

Nee, daar heb ik absoluut geen minuut spijt van gehad. Integendeel: ik vond het juist geweldig leuk voor die familie Morssink! Die man is serieus een paar jaar naar een goede hengst op zoek geweest. Dat we uiteindelijk tot een vergelijk zijn gekomen en dat die hengst toen gelijk nog kampioen werd ook, dat vond ik alleen maar geweldig. Voor Morssink was dat veel leuker dan dat het voor mij zou zijn geweest.

Er was dit jaar een bijzonder levendige handel op de hengstenkeuring. Verbaasde jou dat?

Nee. Van te voren hadden zich al veel buitenlanders gemeld, dus je weet dat er veel vraag zal zijn. Daarom hadden we van te voren met de Vereniging van Hengstenopfokkers VHO al veel hengsten in Den Bosch voor de verkoop proberen te krijgen. Veel nette hengsten zijn tussen Ermelo en Den Bosch al verkocht. Wat over was, werd in Den Bosch vlot verkocht en we hadden er rustig nog twintig, dertig meer kunnen verkopen.

Je rijdt op 46-jarige leeftijd nog steeds vrolijk bij de KNF in de amateursport, in het Z-springen. Waarom?

Ik beleef daar nog steeds veel plezier aan. Van zo'n 'inruiler' weer een beetje een net paard maken, dat vind ik leuk. Veel leuker dan op een echte te gaan zitten. Bovendien houdt het m'n lijf fit. Ik rijd thuis dan ook tenminste een beetje serieus. Al komt het geregeld voor dat een paard de hele dag opgezadeld staat te wachten en dat het er eindelijk om zes uur 's avonds van komt er even op te stappen...

Moeten we fokken voor de topsport, of is een handelaar als jij meer gebaat bij fijne, mooie gebruikspaarden?

Je fokdoel is topsport, zonder concessies aan exterieur, bewegingen en karakter. Dan heb je van de duizend geboren paarden één topsportpaard, maar misschien 999 fijne gebruikspaarden. Recreatiepaarden fokken, dat doen ze maar in Polen of Rusland. Daar kan dat veel goedkoper dan hier.

Wat is voor jou vandaag een verkoopbaar paard?

Dat is in elk geval een mooi paard. Een mooi paard met beweging, of een mooi paard dat met kwaliteit kan springen.

Heeft de vooraanstaande positie van het KWPN op de wereldranglijst invloed op de handel met het buitenland?

Prachtig, die rankings. Maar het heeft geen enkele invloed op de handel. Amerikanen praten over 'een Europees paard'. Die maken niet eens onderscheid tussen een KWPN-er of een andere. Wat buitenlanders aanspreekt: een fijn karakterpaard, dat meewerkt. Een Italiaan zal daarom sneller een Hollands paard kopen dan een Duitser.

De fokkerij is de laatste 15 jaar sterk vooruit gegaan. Eens of oneens?

Eens. En we gaan nog steeds vooruit. Op voorselecties van bijvoorbeeld hengstenkeuringen zie je geen catastrofale modellen meer.

Het vrij bewegen en vrij springen op de stamboekopname levert zoveel informatie op, dat de fokkerij nog verder vooruit zal gaan. Eens of oneens?

Eens. Maar je moet het niet bij vrij bewegen en springen laten, je moet het vergezeld laten gaan van een goed advies naar de fokkers.

"Bewaar het Nederlandse handelsmerk: de goede"

Egbert Schep kan het aantal hengsten dat hij ooit aangewezen heeft gekregen niet meer tellen. Hij schat het aantal op 'zo tussen de dertig en de veertig'. Jumbo Jet, Faust, Recruit, dat zijn maar enkele van de namen die hem meteen te binnen schieten.

Vortdurend wordt het gesprek onderbroken door de telefoon, maar Egbert laat zich niet afleiden en houdt de draad goed vast. Kijkend naar de onvoorstelbare braafheid van zijn twee net aangewezen hengsten catalogusnummer 13 (Amaretto x Farn) en de kampioen 414 (Voltaire x Nimmerdor), die probleemloos worden gereden in de binnenmanege, zegt hij: "Zulke karakters van ons Nederlandse paard, daar moeten we heel zuinig op blijven. Want daar draait het om."

Egbert Schep zit meteen op zijn stokpaardje als hij over fokdoelen, paarden voor de topsport en fijne gebruikspaarden begint te praten. "Als je probeert gespecialiseerd voor de topsport te fokken, wil het helemaal niet zeggen dat je water in de wijn moet doen voor bepaalde eigenschappen. Het wordt wel eens gezegd dat een topspringpaard niet per se goed hoeft te kunnen lopen, maar dat vind ik een verhaal van niks. Elk paard moet kunnen lopen! Ik ben ervan overtuigd dat een paard dat goed gebouwd is en goed kan lopen, het werk veel gemakkelijker doet. Een topsportpaard moet een atletisch paard zijn, dat kan lopen, met een heel goed karakter en een wil om te werken. Dat heb je allemaal nodig. Dat een verschrikkelijk lastig paard met kwaliteiten op de lange duur met een hele goede ruiter wel eens een heel goed paard zou kunnen worden, wil niet zeggen dat je dus gerust toe kunt geven op het karakter en lastige paarden kunt gaan fokken! Als je voor topsport fokt en je let op het exterieur, het kunnen lopen en het karakter, dan fok je een paard voor iedereen. Zo moet het zijn." Schep benadrukt nog eens dat de voordelen van het Nederlandse

paard zuinig bewaard moeten blijven, eigenschappen waar het Nederlandse paard tot ver over de grenzen door bekend en geliefd is geworden. "We hebben in Nederland een mooi paard. Verder hebben we een Nederlands paard dat fantastisch in het karakter is en door iedereen fijn te rijden is. Ongelooflijk belangrijk. Een hengst met een slechte mond of een delicaat karakter, hoe apart springend ook, hoeven ze voor mij niet goed te keuren. Maar een paard dat zich-

"Elk paard moet kunnen lopen!"

zelf draagt, correct gebouwd is, met een goed achterbeen, heeft haast nooit een slechte mond. Zo'n paard, daar hoeft je niet aan te trekken en te sleuren, die is naar boven gebouwd en loopt vanzelf in balans. Zo-eentje heeft een goed karakter ook. Het is haast een drie-eenheid: een goed achterbeen, naar boven gebouwd zijn en een goed karakter hebben."

Geen concessies doen

"Je moet gewoon geen concessies doen, nergens op! Als het KWPN mij m'n gang liet gaan, keurde ik zo een derde deel van de hengstenstapel af. Vanwege een te moeilijk karakter. Of vanwege erfelijke problemen in de botten. We praten en we 'Prokken' en we doen met z'n allen, maar er worden nog steeds te weinig conclusies getrokken over de vererfbaarheid van bepaalde problemen. Het meewerkende, coöperatieve karakter, dat is het grootste gewin van onze fokkerij. Dat heb je nodig, of het nu voor een Grand Prix-paard is of eentje die L-dressuur loopt". De grootste winst die de KWPN-fokkerij op dit moment nog zou kunnen behalen, is volgens Egbert Schep te behalen door gedegen voorlichting aan de fokker. "Ik heb vorig jaar geregeld gejureerd bij het vrij springen bij stamboekopname-keuringen en dan schrik je van de hengstenkeuzes van sommige fokkers. Precies op de kop verkeerd! Veel eigenaren kennen de mindere en door een hengst te compenseren punten van hun paard slecht. Met gerichte hengstenkeuze-adviezen is nog veel

ndse karakters"

Claartje van Andel

Egbert Schep en zijn vrouw Annemieke.

winst te behalen. Dat zou het stamboek heel serieus moeten nemen. Specialisatie is mooi, als specialisten dat doen. Maar als amateurs zich daar mee gaan bemoeien, wordt het net niks. En dan krijg je voor je het weet van alles niets." "Uit bewezen dressuurlijnen krijg je in elk geval nooit een springpaard meer. Uit springbloed kan je nog wel eens een best dressuurpaard fokken. Maar meestal als eindprodukt, niet om mee door te fokken in de dressuurrichting."

Jonge paarden

Egbert Schep fokt zelf op kleine schaal, maar koopt ook het hele jaar door jonge paarden. "Ik fok eigenlijk niet speciaal hengsten op. Ik koop jonge beesten met de bril op van de sport. En als ze twee jaar zijn, blijken daar dan meestal wel een paar potentiële hengsten bij te zitten, ja. Je zou het hobby kunnen noemen, die hengsten temidden van de groep jonge sportpaarden voor de business." In het jaar dat de jonge paarden

twee zijn geworden, laat Egbert Schep ze eerst allemaal röntgenen. "Dan wil ik het gewoon weten. Later in het jaar bekijk ik ze allemaal eens stuk voor stuk. Lopen ze goed genoeg? Springen ze apart? En zo komt van het een het ander. In een tijd van veertien dagen, drie weken, heb ik in het najaar de hele koppel gezien en gaat het sportdeel weer terug het land in en worden de toekomstige hengsten opgesteld en een beetje voorbereid." "Ninko H heb ik een klein jaar gehad. Ik kocht hem begin vorig jaar van mijn mede-eigenaar G. Jansema. Vanwege het type, zijn bewegingen en de bloedlijnen, want op dat laatste let ik bij jonge paarden meer dan bij oudere. Ook in het negatieve, want van sommige hengsten wil ik absoluut geen jonge dieren kopen. Zijn koper Frans Morssink is alle hengstenkeuringen van Europa afgegaan om een beest te zoeken dat hem paste. En hij was al een paar keer bij mij geweest om de hengst te bekijken. Ik vroeg wel echt geld, maar vlak voor de kampioenskeuring werden we het eens. Ik vond het fantastisch voor die man dat de hengst nog kampioen werd ook! Je zal toch jaren op zoek geweest zijn en dan meteen de kampioen hebben op de keuring!"

Meer naar Den Bosch

Schep vindt het trouwens jammer dat de hengstenkeuringscommissie niet meer paarden naar Den Bosch heeft doorverwezen. "We hebben daar vorig jaar ook al voor geijverd en ik weet zo dertig nette hengsten die probleemloos naar de tweede bezichting hadden gekund. Niet om ze goed te keuren, maar om de fokker, de handel en je evenement te dienen. Amerikanen bijvoorbeeld, hebben nu geen kans gehad om die hengsten te kopen, terwijl zij juist zeer veel waarde hechten aan dat predikaat 'tweede bezichting', veel meer nog dan wij. Dan doe je zo iets toch als ondersteuning, voor je fokkers?" Egbert Schep wist van te voren eigenlijk wel dat hij zijn twee aangewezen hengsten, de Voltaire en de Amaretto, zou verkopen. "Hengsteneigenaar zijn is mijn stiel niet. Ik ben daar niet op ingesteld. Zo'n Van de Lageweg en Nijhof met de hele familie, dat is wat anders: zij zitten daar in en doen niets anders. Maar het eigenaar zijn van een hengst en verhuuren, is eigenlijk maar ondankbaar

werk. De fokker neemt het mij zowat persoonlijk nog kwalijk dat mijn hengst zijn merrie niet drachtig krijgt!"

Tractoren

Egbert Schep is een geboren handelaar. "Ik had me best kunnen

Jacob Wellissen

Egbert Schep en fokker Gerard van der Helm met kampioenshengst Ninko H (Voltaire x Nimmerdor).

voorstellen, dat ik een ander beroep zou hebben gehad dan paardenhandelaar. Maar het zou zeker met handel te maken hebben gehad. Ik heb ook wel eens een uitstapje gemaakt naar internationale handel, met Rusland, Oost-Duitsland. Handel in tractoren bijvoorbeeld, katoen, vee. Daar voelde ik me net zo in thuis als in de paardenhandel. Met een ander beroep zou ik wel zeker hebben paardgereden, als hobby." Wordt Schep nog wel eens verrast door een paard? "Jazeker. Niet vaak, maar wel een enkele keer. Soms ga ik op een net amateurbeestje zitten en dan springt hij in tien minuten ineens zonder zweepje of sporen de standers uit. Blijkt het een wereldbeest! Het zelf rijden is toch mijn grootste hobby. Wat dat betreft ben ik een echte landelijke ruiter. Er wordt trouwens geen paard beter en geleidelijker opgeleid en aan wedstrijdstandigheden gewend, dan door een landelijke ruiter. Ik zou graag zelf hier in dit bakje alle paarden van Nederland eens tien minuutjes uitproberen. Dan wist ik weer heel wat meer..."

Claartje van Andel